

Et historisk tilbageblik på Turistforeningen for Ringsted og Omegn

Turistforeningen blev stiftet 8. maj 1930 i Pavillonen i Lystanlægget med det formål "at ophjælpe fremmedbesøget i Ringsted og omegn." Initiativet kom fra boghandler Flensborg og skræddermester Wulff, og fik ved stiftelsesmødet 26 medlemmer. Der nedsattes en arbejdsgruppe, der skulle udarbejde et vedtægtsforslag og indkalde til generalforsamling. I gruppen sad ud over de to initiativtagere stationsforstander Schmidt, redaktør J.V. Christensen, Købmand L. Chr. Jacobsen, sagfører K. Svendsen og lærer Andreasen.

22. maj afholdtes så den konstituerende generalforsamling på Hotel Postgården. Selvom der ifølge vedtægterne var bestemt, at bestyrelsen skulle bestå af 7 personer valgte man i stedet kun 5, som fik mandat til at supplere sig selv med yderligere 2 repræsentanter fra landområderne. Bestyrelsen blev efter stemmetal: borgmester Christiansen, boghandler Flensborg (kasserer), lærer Andersen (formand), købmand Teilmann (sekretær) og godsekspeditør Henriksen (næstformand).

Bestyrelsen kastede sig straks ud i allehånde aktiviteter, såsom at udarbejde og ophænge en plan over byen ved stationen, udarbejde en brochure, tage kontakt til statsbanerne om udflugtstog til Ringsted og til lokale spejdere om samarbejde vedr. udlån af hytte til tilrejsende grupper. Også byens forskønnelse optog sindene – lige fra maling af rækværket om anlægget foran Postgården til fritlæggelse af kirken. Boghandler Flensborg tog sig af rollen som turistbureau.

Allerede ved generalforsamlingen 28. januar 1932 havde foreningen 149 medlemmer og tallet steg de følgende år. Foreningens virke de første 10 år lod til at give godt resultat: 1933 var der ifølge Statistisk Departement 213 overnattende gæster fra udlandet i Ringsted, i 1939 var der 909, og Ringsted lå som nr. 4 på Sjælland. I alt var der i 1940 ca. 9.000 "hotelnætter".

Næsten 20 år efter foreningens start (1949) var Andreasen (nu viceinspektør) stadig formand – men nu ansatte man en sekretær til at aflaste ham: "En yngre mand med adgang til skrivemaskine", som det hed i Folketidende den 27. april.

Fra 1950 var der tilsyneladende markant lavere aktivitetsniveau. Man afholdt langt færre bestyrelsesmøder, men kunne alligevel udføre en god service og agitationsvirksomhed for turisterne, fordi mange gode idéer fra de første år kunne genbruges. Dog lader det til, at bestyrelsen er blevet bedt om ikke mere at arrangere store byfester og lignende aktiviteter, som de gjorde de første år. Diskussioner om byens forskønnelse og forhandlinger om forbedringer i infrastruktur (togafgange og vejforløb) bliver også færre.

Til gengæld var man meget optaget af filmmediet, og der blev indspillet flere film (ved Møller Nielsen og Herold Halle). Filmene vises ved mange forskellige lejligheder i ind- og udland.

29. april 1955 var det nødvendigt at afholde ekstraordinær generalforsamling for at vælge ny formand efter Volmer Andreasens død – han havde siddet som formand siden turistforeningens start, og blev mindet med mange smukke ord. Boghandler Flensborg overtog posten. På grund af formandens sygdom

og bortgang var forberedelsen til 25-års jubilæet blevet forsinket, og man måtte beslutte ikke at fejre jubilæet.

1960'erne fortsætter som 1950'erne. Medlemstallet er tilsyneladende faldende. Formanden beklager i sin beretning i 1961 et faldende antal hotelværelser og at campingpladsen helt lukkes. Det er vanskeligt at besætte alle bestyrelsesposter, og bestyrelsen må gang på gang supplere sig selv, men dog mestendels, når medlemmer af bestyrelsen falder bort. Kun sjældent ønskede bestyrelsesmedlemmer ikke genvalg.

Ved årsmødet i 1969 stod det klart, at en storkommune var en realitet. Dette gav anledning til, at prokurator Balling rejste forslag om at oprette et Erhvervs- og Turistkontor. Det var svært for Flensborg og boghandelen fortsat at magte arbejdet som turistbureau.

I 1970 afløser Balling Flensborg på posten som formand, efter 15 år, og man beslutter at udarbejde forslag til kommunalbestyrelsen om oprettelse af et turistkontor. Forslaget faldt i god jord, da kommunalbestyrelsen valgte at yde 30.000 kr. i støtte, og turistkontoret oprettedes samme år. Samtidig blev der udarbejdet et arbejdsgrundlag for foreningen, der fremover skulle arbejde for "at fremme turistbesøget til Ringsted og omegn ved et samarbejde med erhvervslivet, kulturinstitutionerne og de offentlige myndigheder", som det hed sig. Hovedopgaverne blev at udbygge turismen, propagandere for rejser til Ringsted samt betjene turisterne når de kom hertil.

Konkret udmøntede arbejdet sig bl.a. i afholdelsen af en "turistaften" (28. juli 1970) med foredrag om Sct. Bendts kirke, spadseretur i Skjoldenæsholm slotspark med afsluttende kaffe i traktørstedet Kudskehuset, og en stor høstfest (11. oktober 1970) afholdt i samarbejde med egnens Landboforening. 400 festdeltagere spiste sig ved denne lejlighed gennem det store kolde bord, hvorefter de dansede til Svend Ludvigs otte mand store Palmeorkester. Turistforeningens medlemstal var nu oppe på 240. Et antal, bestyrelsen mente burde tidobles; et ønske der ikke blev indfriet de første mange år.

I 1971 arbejdede foreningen for at øge antallet af overnatninger i kommunen, ikke mindst som bondegårdsferie, der nu var startet op med fire deltagende gårde. Desuden var det nu muligt for turister at leje en cykel, købe fiskekort eller leje en tennisbane.

Turisterne på bondegårdene og deres værtsfolk kunne i 1972 deltage i et arrangement i Dyndet hvor Ringstedegnens Folkedanserforening gav opvisning, og turisterne efterfølgende sluttede sig til dansen. Der var stuvende fuldt hus og arrangementet var en stor succes, der blev gentaget året efter. 1972 var også året hvor der blev afholdt internationalt gymnastikstævne i Ringsted, hvor turistforeningen stod for det praktiske omkring programmer og brochurer.

Bondegårdsferier var bestemt ikke blot forbeholdt danskere. I maj 1973 blev der sågar formidlet ophold for en familie fra Honolulu på en gård på Ringstedegnen. I det hele taget modtog byen i 1970'erne mange udenlandske turister, der både kom fra de nærmeste nabolande, Tyskland og Sverige, og så langt væk fra som USA.

I 1976 var der registreret 3450 ekspeditioner ved skranken på turistbureauet. Et antal der var støt stigende i årene herefter. Selvom der var tale om en stigning på godt 15% i forhold til året før, var det omvendt ikke lykkedes at tidoble medlemstallet i forhold til 1970, og var nu på 'kun' 442 personer.

Sporvejsmuseet på Skjoldenæsholm blev indviet i 1978 efter "en bemærkelsesværdig indsats, som må påkalde den allerstørste beundring", som bestyrelsesformand Ole Balling beskrev det. Desuden arbejdede turistforeningen dette år på at få opstillet bykort og oplysningstavler rundt omkring i byen, samt ved indfaldsvejene, så turisterne kunne blive serviceret på bedst mulig måde.

I Ringsted Turist-Avis fra 1982 kan man bl.a. følge med frk. Motzfeldt på rundtur i det historiske Ringsted - på både dansk, tysk og engelsk! Centralt i bladet, der blev udgivet af Turistforeningen i samarbejde med Handelsstandsforeningen, er trykt et oversigtskort over byen med angivelse af de seværdigheder avisen ellers omtaler, og bagest findes en aktivitetskalender. En interessant og praktisk oversigt over hvad Ringsted som turistby kunne byde på. Turistavisen fra 1983, 1984, 1985 og 1986 havde omtrent samme udseende, format og indhold. Avisen var gratis og søgte at lancere Ringsted som Sjællands centrum.

I 1984 havde Turistforeningen tilsyneladende stadig problemer med at skaffe sig flere medlemmer, og endvidere med at få turisterne til at komme til byen. S.E.Christensen fra Birkerød, der var født og opvokset i Ringsted skrev i 1984 til formanden for turistbureauet, og fremlagde en lang liste af områder, hvor der i Ringsted med fordel kunne komme forbedringer. Bl.a. foreslog han at det skulle være muligt for turisterne at få en kop eftermiddagskaffe, uden at føle at de kom beværtningen til besvær. Desuden foreslås oprettelsen af turistruter i oplandet, fx til Sorø, Fjenneslev eller Tystrup, der kunne anvendes på cykel eller i bil, og at turistbureauet burde være mere på forkant med hvad der rørte sig på egnen. Det var en problematik han flere gange havde oplevet, at have kontakten til turistbureauet med uforrettet sag. Om forslagene blev taget til efterretning kan vi ikke se i de bevarede kilder, men Turist-Avisen var i hvert fald et forsøg på at markedsføre Ringsted by på en positiv måde, og bagest fandtes som nævnt en aktivitetskalender.

I 1985 var det igen tid for et sommerspil med amatørskuespillere samt et sommermarked med kræmmere, gøglere og dukkespillere. Dette skulle være "Ringsteds bud på provinsbyernes tilbud på god, folkelig og talentfuld underholdning", som Poul Rasmussen fremlagde det på et foreningsmøde. I stykket skulle prinsen af Danmark søge at vinde prinsessen af Illyriens kærlighed. Stykket var en eventyrkomedie frit udarbejdet på baggrund af Holger Drachmans stykke "Der var en gang" fra 1885.

I 1990 ansøgte Turistforeningen kommunen om støtte på 150.000 kr., som blev bevilget med den forudsætning, at Turistforeningen foranledigede udarbejdelsen af en aktivitetskalender for kommunen. Og denne blev i hvert fald produceret op gennem 1990'erne.

1990'erne var også den tid hvor Turistforeningen søgte at markedsføre Ringsted som Sjællands kulturelle centrum. Her kunne man opleve tyske operaer, spise internationalt på byens restauranter eller tage til koncert i Ringsted Rock Café i medborgerhuset. Turistforeningen stod ikke som arrangør af alle arrangementerne, men havde nu en mere formidlende rolle.